

Wychodzi w każdą Srodę.

Redakcja przy ulicy Nowy-Świat, 40.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

O P Ł A T A:

Merkury:	rocz.	pólr.	kwart.
w Warszawie	rab. 4	2	1
z przesyłką pocztą	„ 4,50	2,25	1,12 1/2
Ekonomista i Merkury.			
w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	9	4,50	2,25

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Wiadomości z widowni wypadków w południowej Dalmacji, są dla Austrii jak najbardziej niepomyślne. Wyprawa jen. Auersperga w góry Krywościa, znacznymi stosunkowo przedsięwzięta siłami, zupełnie się nie powiodła. Austriacy, poniosłszy wielkie straty, z trudnością z gór cofnąć się zdołali ku wybrzeżom. W Zuppie powstanie wybuchło na nowo. Dalsze działania wojenne chwilowo zawieszono być musiały. Jeżeli taki rezultat kampanji pod względem militarnym w wysokim stopniu dla rządu austriackiego przykrym być powinien, to w daleko gorszym jeszcze świetle przedstawia się pod względem politycznym. Przytłumienie powstania na dotychczasowej drodze okazało się prawie niepodobnym. Nie bez słuszności podobno posądżają w Wiedniu czarnogórców o czynne popieranie powstania, za najkrótszą zaś drogę do jego przytłumienia uważają przecięcie komunikacji między Czarnogórzem a powstańcami, co jednak wykonać się nie da bez naruszenia terytorjum tureckiego i czarnogórskiego. Następstwem przekroczenia granicy przez wojska austriackie, byłoby bez żadnej wątpliwości rościągnięcie wojny na Czarnogórze i wmiśzanie się w te sprawy mocarstw zagranicznych. Zresztą według ostatnich doniesień z Cetynji, uzasadnione zdają się obawy, aby Czarnogórcy nie wmiśzali się do wojny nie czekając dalszych kroków Austrii; książę Mikołaj mimo najlepszej woli, nie zdoła podobno powstrzymać od tego poddanych swoich. Postanowienia tedy rządu austriackiego odnośnie do dalszego działania przeciwko powstańcom będą bardzo ważne; od nich bowiem zależy może przyszły rozwój wypadków w prowincjach południowo-słowiańskich. Na Pograniczu wojskowym wzburzenie umysłów wzrasta.

Wypadki dalmackie, jakkolwiek na pozór podrzędne tylko mają znaczenie, mogą pociągnąć za sobą nader poważne następstwa, i dlatego zwracają na siebie uwagę świata politycznego. Obawiają się powszechnie by z nich nie wyrosła kwestja wschodnia. Obawy powiększa spór

turecko-egipski, który nietylko nie jest załatwionym, jak błędnie poprzednio donoszono, lecz przeciwnie bardziej niż kiedykolwiek grozi niebezpiecznym zawikłaniem, bez względu na pojednawcze usiłowania dyplomacji europejskich mocarstw. Porta obstaje przy zamiarze złożenia z urzędu Izmaela-paszy, w razie gdyby żądania jej bezwarunkowo nie przyjął i w tym celu wkrótce ogłoszony nawet być ma firman sultański. O ile Austrija i Anglja występować mają w obronie żądań Turcji, o tyle posądzaną jest Francja o popieranie roszczeń vice-krola egipskiego, co gdyby było prawdą, z trudnością pogodziłby się dawalo z przyznanem kilkakrotnie urzędownie ściśłem porozumieniem Francji i Austrii w sprawach wschodnich. Jakkolwiek bądź potwierdza się wszechstronnie, że Porta bardzo stanowczo do Kairu wysłała ultimatum, dając Izmaelowi-paszy do przyjęcia go dziesięciodniowy tylko termin.

We Francji interes publiczny skupia się około otwarcia posiedzeń ciała prawodawczego i mowy tronowej cesarza Napoleona. Mowa ta o sprawach zagranicznych krótką czyniąc wzmiankę pod względem spraw wewnętrznych, zapewnia o zamierzonym rozwoju instytucji liberalnych.

Na giełdzie berlińskiej waluta nasza nowemu uległa obniżeniu, wynoszącemu na bilety bankowe i weksle warszawskie 1/3 0/0, na weksle petersburskie 1/2 0/0. Natomiast utrzymały się listy zastawne i likwidacyjne na zyskanem poprzednio podwyższeniu pierwsze o 1/2 0/0, drugie o 1/4 0/0. Na naszej giełdzie ruch w papierach publicznych był większy. Kurs listów zastawnych i likwidacyjnych był cokolwiek wyższym od zeszłotygodniowego: listów zastawnych pierwszej serji o 5/12, 1/4 0/0, drugiej serji o 11/12, 3/4 0/0, a listów likwidacyjnych o 1/6 — 1/10 0/0. Na giełdzie petersburskiej panował zastój w interesach wywołany dawniejszą sztuczną spekulacją i brakiem gotówki. Z giełd londyńskiej, paryskiej i wiedeńskiej nie ma nic ważniejszego do doniesienia.

Następne zwykłą trzeźwością nacechowane uwagi, tchnące owym angielskim *common sense*, jakim się to pismo odznacza, zamieszcza Economist z d. 16 października:

Stronnictwo liberalne pruskie widocznie próbuje wyzyskać finansowe położenie królestwa, ujawnione w ostatniej mowie tronowej i niedawno ogłoszonym budżecie. Bardzo być może, że liberały są przerażeni na serjo, ile że przekonania ich są po stronie rządności i że zgola niezwykle mieć do czynienia z *niedomiarem* (deficytem); prawdopodobniej jednak starają się oni użyć na swą korzyść dwóch dźwigni, t. j. ogromnego wstępu ludu niemieckiego dla podatków i obawy jaką tradycyjnie żywią Hohenzollerny względem jakiegokolwiek braku w skarbie, obawy nadzwyczaj silnej u teraźniejszego króla, tém bardziej, iż dawny skarbiec utrzymywany od lat tyłu i mieszczący w sobie, o ile nam się zdaje, do siedmiu milionów, wydano na wojnę.

Król, który nagłość uważa za niezmiernie ważny warunek powodzenia w wojnie i poczytuje ów skarbiec jako rękojmię własnej swój potęgi, pozwalającej mu prowadzić walkę bez żądania pożyczki, zgodziłby się raczej na wielkie ustępstwa jak na wyrzeczenie się odnowienia skarbu; liberały zaś spodziewają się coś utargować. Są oni nadto nader wrażliwymi względem nowych podatków, albowiem takowe dają się im bardzo we znaki. W Niemczech wszystkie dochody są mierniej wielkości, urzędnicy źle są płatni, ludzie zaś pewnych zawodów towarzyskich (professionals), które innym przodują, zmuszeni są żyć z oszczędnością, jaką Anglik uznałby za nieznośną i zbyt krepującą. Woła przeto usilnie opierać się nowemu opodatkowaniu, aniżeli innemu ciężarowi może, a hasło „deficytu” jest najlepszym bodźcem zdolnym pobudzić ich energję. W istocie jednak hasło to jest zmyślonem i mało jest państw w świecie, któreby mogły nie zadrześć Prusom położenia ich skarbu. Trudno wprawdzie oznaczyć na pewno odnośne pozycje ze względu na zamieszanie istniejące między Prusami ze Związkiem Północnym; Związek wszelako, jako taki, nie ma żadnego długu państwowego, cały zaś dług ciężący państwo pruskie nie wyrównywa trzykrotnemu dochodowi rocznemu skarbu czyli 56.740000 £. (1) i rząd mógłby pożyczyć jakąkolwiek znaczną sumę, gdyby płacił 5 lub mniej %_o. Na targu angielskim mógłby np. dostać po tej cenie dziesięć milionów w przeciągu kilku dni. Dochód państwa pruskiego wynosi 24.640000 £., płaconych przez około dwadzieścia trzy miliony ludzi zabiegłych, którzy zamieszkują terytorjum miernie zaludnione i dalekie od przeludnienia, i przeto nie mogą uskarżać się na zbyt ciężkie obciążenie podatkami. Bardzo nieznaczny wzrost dochodu akcyzowego np. powinienby dać skarbowi dobrą przewyżkę i w rzeczy samej wątpić nawet należy o tém, czy potrzeba to źródło dochodu powiększyć. Bezwątpienia, są obok tego podatki związkowe, dochodzące do siedmiu milionów, a których największy udział przypada na Prusy; lecz suma podatków 30 milionów daleką jest od tego, aby była zbyt wygórowaną. Roschód wprawdzie przynosi przychód skarbu, lecz nie przewyższa 23.450000 £. zostawia zatem deficyt 810000 £., kwotę na którą francuski minister skarbu spoglądałby z tryumfem i któraby nawet nie zatrwożyła angielskiego lorda kanclerza „of Exchequer.” I ten niedomiar jest wreszcie prawdopodobnie tylko przemijającym.

Zwyczajny roschód wynosi tylko 24.660800 £., albowiem resztujące 790000 £. są wydatkami, wyjątkowo koniecznymi z powodu niektórych reform wojskowych Związku, odnowienia arsenałów i kilku nabytków dla floty. Rzeczywisty niedomiar bynajmniej nie czyni tak wielkiej kwoty jaką utrzymują liberałni, pra-

(1) Zamieniając talar po 3 sh.

gnąc zainteresować ludzi i za jaki poczytuje go dwór, który chętnieby okiem widział pomnożenie skarbu.

Niezmierna drażliwość rządu pruskiego w przedmiocie położenia skarbu jest prawdopodobnie jedną z przyczyn, które skłoniły ten rząd do usiłowań odnowienia przyjacielskich stosunków z gabinetem wiedeńskim. Mówimy, jedną z przyczyn, albowiem najgłówniejsza zdaje się bezwątpienia leżeć w niepewnym położeniu polityki francuskiej, pozbawiającem Austrię wszelkiej nadziei zniweczenia układów, które nastąpiły po Sadowie. Polepszenie tych stosunków jeszcze jest słabem i zależy na odnowieniu przyjacielskich stosunków między obydwoma panującymi rodzinami: nie należy zapominać o tém, że tak król jak i cesarz obydwaj rządzą rzeczywiście w wielkich rozmiarach, zwłaszcza w wydziale Spraw Zagranicznych.

Jakkolwiek zdajemy sobie dobrze sprawę z trudności, które stoją na przeszkodzie odnowieniu porozumienia między temi dwoma mocarstwami, nie możemy wszakże zamilczeć o przyjemności, jaką nam sprawia jakakolwiek oznaka ich zbliżenia, bo gdyby to stało się faktem, Europa byłaby wolną od widma. Ze wszystkich podstaw jakie przedstawiono w celu przywrócenia zaufania na lądzie stałym, najpraktyczniejszym i najzupełniej skutecznym środkiem byłoby przymierze obydwóch mocarstw niemieckich. Gdyby takowe było szczere i w istocie miało na celu zapewnienie pokoju, to wojna pótyby była niemożliwą, póki by to przymierze trwało, ile że żadne mocarstwo nie byłoby w stanie zaczepić podobnego sojuszu. Ledwie Francja i Rosja mogłyby o tém pomyśleć. Mocarstwa mogłyby rzeczywiście przystąpić do rozbrojenia i każdyby wierzył ich obietnicom w tej mierze i rozwiązałyby się wreszcie straszne widmo ciężące nad Europą, — obawa powszechnej wojny.

Trudno jednak spodziewać się, aby taki układ doszedł już teraz do skutku, albowiem Austria nie może jeszcze spoglądać obojętnie na absorpcję państw południowo-niemieckich, a Prusy nie mogą przyrzec że ich nie wciela, wszelkie jednak zbliżenie do tego witać należy jako znak, że Europa przychodzi do rozsądku i zbliżenia tego nie opóźni pruska trwoga (nervousness) o skarbowość. Trwoga, jak wykazaliśmy, grzeszy przesadą — pocieszające to jednak zjawisko widzieć państwo kontynentalne, które się niepokoi o swój kredyt, boi się zapożyczać, drży dlatego że o kilka groszy zostało w tyle za innemi. Skromność państw w ich skarbowości znaczy pokój.

Korespondencja Merkurego.

Wiedeń, 21 listopada 1869 r.

W przeszłym moim liście donosiłem o poprawieniu się kursów i o weselszém usposobieniu giełdy tutejszej. Potrzeba jej było trochę powietrza. W ciągłej niepewności od końca sierpnia, lecząca rany, szukająca lepszej przyszłości, a widząca tylko chmury, — w ostatnich czasach, w skutek bankructw peszteńskich, choroby Wiktora Emanuela, powstania w Dalmacji, złych pogłoszek z Paryża, poniosła ona znowu straty. Mieliśmy już np. (8 b. m.) kurs akcji Zakładu kredytowego na 217 fl., Banku anglo-austriackiego dochodziły do 208 fl., Banku narodowego 702 fl. Koleje żelazne które się zawsze nieźle trzymały, porwane zostały przez ten prąd pesymistyczny: i tak akcje kolei Karola Ludwika stały 227 fl., a nawet i niżej trochę. O akcje nowych instytucji nikt się nie pytał. W takim stanie rzeczy spotykamy zawsze ten smutny wypadek, że razem z gorszemi papierami spadają i najlepsze. Przymusowe, lub dobrowolne ale konieczne sprzedaże działają na całą masę papierów, a niepewność i złe usposobienie cisną jeszcze niżej. Te było położenie naszej giełdy. Powoli jednak

król włoski wychodził z choroby, przychodziły wiadomości o lepszych kursach zagranicznych, a zresztą konieczna reakcja zmuszała do podwyżki kursów i zapraszała do spekulacji. To zapewne mogło wystarczyć dla śmiałego spekulanta, ale nawet ostrożny spostrzegał pociąg do kupna papierów takich, jak np. akcje silnie stojących towarzystw przemysłowych; a więc nie na spekulację, ale jako umieszczenie kapitału; wiedzano przytém, że pieniądze są, że w danym razie i na odpowiednią pewność dostać ich można. Zakład kredytowy obniżył procent, co stanowiło dobrą skazówkę. Wszystko to razem wzięte, oddziało dobrze na kursa, które szybko wznosić się zaczęły. Akcje Banku anglo-austriackiego, które w całej epoce tak gorączki spekulacyjnej, jak też i późniejszego przesilenia, zawsze się odznaczały dosyć znacznymi fluktuacjami, — dziś z tym samym charakterem kołysającym się, poszły w górę i już przekroczyły kurs 250 fl.; różnica więc od najniższego kursu 40—45 fl. Akcje Zakładu kredytowego doszły 246 fl., akcje Banku narodowego 730 fl., i wszystkie akcje silniejszych banków, oraz kolei żelaznych i towarzystw czysto-przemysłowych, z papierami długu państwa brały udział w podwyżce. Jednym słowem, polepszenie okazało się do tego stopnia ogólne, że nawet papiery niektórych słabszych instytucji podniosły się, a spekulacja na podwyżkę znalazła się w swoim żywiole. Wyznać musimy, że nie widzimy dostatecznego powodu tej znacznej podwyżki na całej linii. Wiedzano doskonale i poprzednio o dostatku pieniędzy, które tylko dla niepewności ogólnej nie pokazywały się.

Na dobre weksle zawsze były pieniądze, ale na akcje efemerycznych instytucji dostać ich było prawie niepodobieństwem; bo papiery te nosiły chorobę w sobie; spadały one, bo widziano ich nicość i brak przyszłości. Te banki do dziś nie nabrały z pewnością większej siły, a tę odrobinę którą się jeszcze trzymają, mogą tylko coraz więcej tracić. Inne jest stanowisko papierów instytucji silnych i stojących na czele spekulacji. One to, w chwili zaciekłej gry, prowadziły ruch z większym lub mniejszym skutkiem i zapalem. Rozmaite emisje, zakładanie nowych banków, towarzystw i t. d. głównie tamtędy przechodziły, a to przynosiło znaczne dochody. Dywidendy były ogromne, a duch czasu i miejsca spodziewał się jeszcze większych; ale te złote czasy minęły; pytanie więc zachodzi: jakie będą teraz dywidendy? Rok 1869

może być jeszcze dobry, bo dużo interesów zrobiono w piérwszém półroczu; ale co później? Na to pytanie trudno odpowiedzieć, i chociaż takie wyrachowania są trochę oddalone, ale trzeba wiedzieć co wart ten lub ów papier? A pomimo że przy papierze spekulacyjnym nie obliczają bardzo skrupulatnie dywidendy, to zawsze jednak główną podstawą jego kursu są dochody instytucji. Zastanowiwszy się przytém nad charakterem ostatniego polepszenia, nie przedstawia nam ono dostatecznej gwarancji na przyszłość, ani cech jaśniejszego stanu rzeczy; fluktuacje bowiem były znaczne, szybko po sobie następujące, nie wyrażające spokoju, a na podwyższenie kursu akcji zakładu kredytowego i Banku anglo-austriackiego działały rozpuszczane pogłoski o przyjęciu udziału, już to obydwóch instytucji, już też jednej, w interesie kolei tureckich; pogłoski zaś te, już z przyczyny charakteru swego, ciągle zaprzeczane i potwierdzane, wpływały na nierówny kurs i nie mogły stanowić dostatecznej podstawy dla prawdziwego sądu.

Wspomniemy o jednym jeszcze fakcie, który nie pozwala nam widzieć w obecném polepszeniu się, rękojmi na przyszłość. Faktem tym jest: gra akcjami konnej kolei wiedeńskiej. Jestto pomiędzy drugorzędnymi papierami jeden z najulubieńszych przedmiotów spekulacji. Bez zaprzeczenia kolój ta jest dla miasta bardzo użytecznym przedsięwzięciem, ale obarczona wielkimi wydatkami w celu rozszerzenia działalności i ciężarami wynikłymi z kontraktu z miastem, nie była jeszcze w stanie zapłacić dobrej a nawet średniej dywidendy. Pomimo to kurs akcji był ciągle bardzo wysoki. Jeszcze w końcu października stały one 162 fl., następnie spadały, a spadek ten był bardzo przyspieszony w skutek bankructw peszteńskich, tak że w połowie t. m. spotykamy kurs 123 fl. Raptem bez określonej przyczyny dochodzi do 160 fl., a 20 b. m. cofa się na 134 fl. Te gwałtowne przejścia w przeciągu kilku dni wykazują jasno, że ogolona spekulacja pomimo ciężkich nauk, nie chce ustąpić placu, ale owszem, że go chce opanować. W obec takich objawów niepodobna nam jest uznać tego szybkiego polepszania się jako oznaki zdrowia, a pewien spadek papierów spekulacyjnych w ostatnich dniach, i zwrot publiczności do akcji silnych towarzystw przemysłowych, kolei subwencjonowanych, obligacji pierwszeństwa i t. p., uważamy za rzecz bardzo naturalną.

CENY TARGOWE W MIASTACH KRÓL. POLS.,

za m. marzec 1869.

(w rublach).

		Średnie ceny w miastach gubernij									W ogóle oprócz Warszawy	W Warszawie	
		Warszawskiej	Kalińskiej	Petrokowskiej	Radomskiej	Kieleckiej	Lubelskiej	Siedleckiej	Płockiej	Łomżyńskiej	Suwałkowskiej		
Robotnik	pieszy	0,41 ³ / ₄	0,40	0,43 ¹ / ₂	0,37 ¹ / ₂	0,33 ¹ / ₂	0,34	0,33 ³ / ₄	0,38 ¹ / ₂	0,34 ⁵ / ₈	0,56 ¹ / ₂	0,393	0,47
	1-konny	1,41 ⁵ / ₆	1,18 ¹ / ₂	1,20	1,10 ¹ / ₂	1,01 ¹ / ₂	0,86	0,93	1,29	1,11	0,97 ¹ / ₂	1,108	2,00
	2-konny	2,25 ⁵ / ₁₃	1,85 ¹ / ₂	2,11	1,79	1,80	1,44	1,61 ³ / ₄	2,29 ¹ / ₂	1,73 ¹ / ₈	1,60	1,849	3,33
Koń mierny	67,50	61,25	58,21	49,16 ¹ / ₂	52,00	37,04	45,07 ¹ / ₂	59,40 ¹ / ₂	40,63	35,00	50,527	56,50	56,50
Wół	38,00	36,25	37,37 ¹ / ₂	33,50	35,16 ¹ / ₂	30,98	37,81 ¹ / ₂	40,14	35,16	26,75	35,113	54,86	54,86
Owca zwycz. lub skop.	3,25	3,12 ¹ / ₂	2,33 ¹ / ₂	2,62 ¹ / ₂	3,02 ¹ / ₂	2,20	2,91 ¹ / ₄	3,07 ¹ / ₂	3,06 ³ / ₈	2,40	2,801		
Wieprz	31,50	31,13	30,81	39,00	31,00	36,44	32,12 ³ / ₄	35,68	31,50	21,75	32,993	24,99	24,99
Zboże	Pszenica	10,80 ¹ / ₁₂	9,04	10,95	10,28	9,12	9,42	13,53	9,97 ¹ / ₂	12,33	14,00	10,644	11,48
	Żyto	7,55 ¹ / ₃	6,98	7,33	6,90 ¹ / ₂	6,58	7,30	8,99 ¹ / ₂	6,69 ³ / ₄	8,91	10,44 ³ / ₄	7,77	8,45
	Jęczmień	6,82 ³ / ₄	6,15 ¹ / ₂	6,75 ¹ / ₂	5,89	5,38	6,12	7,00 ¹ / ₂	5,96	7,40 ¹ / ₂	9,71 ¹ / ₂	6,721	7,79
Owies	4,81 ¹ / ₁₂	4,76 ¹ / ₂	4,36 ¹ / ₂	4,09	5,41	4,14	4,58 ³ / ₄	4,07	4,98 ¹ / ₂	5,27 ¹ / ₂	4,693	5,72	5,72
Kartofle	„	6,80 ¹ / ₁₂	1,16 ¹ / ₂	1,20 ¹ / ₂	1,47 ¹ / ₂	1,23 ¹ / ₂	2,16	1,57 ³ / ₄	1,40	2,09	3,59 ¹ / ₂	2,27	2,01
	„	13,03 ³ / ₈	11,68 ¹ / ₂	13,17	12,11	11,98 ¹ / ₂	10,36	13,17	10,70	14,19	15,16 ¹ / ₃	12,557	12,557
Mąka	pszenna celna	10,47 ¹ / ₈	9,45	9,33	8,26	9,33 ¹ / ₂	8,34	10,55 ¹ / ₂	8,93	11,64	14,00	10,032	10,032
	„ zwyczajna	9,41 ³ / ₄	7,52	8,56	7,57 ¹ / ₂	7,82 ¹ / ₂	7,62	9,69 ³ / ₄	7,58	10,15	12,52 ¹ / ₂	8,847	8,847
	„ żytnia pytlowa	8,16 ¹ / ₃	7,56 ¹ / ₄	7,15 ¹ / ₂	6,34	5,93 ¹ / ₂	6,75	8,26 ¹ / ₄	6,66	9,18	10,98 ¹ / ₂	7,699	7,699
Chleb	„	0,03 ¹ / ₁₂	0,02 ³ / ₄	0,03	0,02 ³ / ₄	0,02 ¹ / ₂	0,02	0,03 ¹ / ₄	0,02 ³ / ₄	0,03 ¹ / ₂	0,03 ³ / ₄	0,029	0,03 ¹ / ₄
	„	0,02	0,01 ¹ / ₈	0,02	0,02	0,02	0,01	0,02 ¹ / ₄	0,02	0,02 ¹ / ₃	0,02 ³ / ₄	0,02	0,02 ¹ / ₄
Mięso wołowe	0,07 ¹ / ₃	0,06 ¹ / ₂	0,07	0,06	0,06 ¹ / ₂	0,04	0,06	0,06 ³ / ₄	0,06 ¹ / ₃	0,05 ¹ / ₂	0,061	0,061	0,11
Masło solne	0,25 ¹ / ₁	0,25 ³ / ₄	0,27	0,28	0,23	0,23	0,26	0,25	0,26 ¹ / ₂	0,26	0,26	0,255	0,29
Łój	6,40	5,76 ¹ / ₂	6,64 ¹ / ₂	6,12 ¹ / ₂	5,54	5,35	4,87 ³ / ₄	5,15 ¹ / ₂	5,80	5,60	5,715	4,86	4,86
Wełna celna	17,75	26,00	25,00	21,00		17,22	24,25	17,50	18,87 ¹ / ₃	17,50	20,695	40,00	40,00
Wódka 78°	3,59 ¹⁰ / ₁₁	3,61 ¹ / ₄	3,68	3,75	3,87 ¹ / ₂	3,92	3,97 ³ / ₄	3,97 ¹ / ₂	4,38	4,20	3,897	3,10	3,10
Drzewo opałowe	„	7,34	8,37 ¹ / ₂	7,05 ¹ / ₂	4,16 ¹ / ₂	4,07 ¹ / ₂	4,39	5,09 ¹ / ₂	6,98	5,81 ³ / ₈	8,50	6,179	11,06
	„	6,33 ⁴ / ₁₁	6,73 ¹ / ₃	6,30	3,55 ¹ / ₂	3,15 ¹ / ₂	3,62	4,06 ¹ / ₂	5,80	3,94 ¹ / ₃	7,07 ¹ / ₂	5,058	9,12 ¹ / ₂
Siano	0,34 ⁹ / ₁₀	0,39	0,34 ¹ / ₂	0,34	0,32 ¹ / ₂	0,30	0,29 ³ / ₄	0,35	0,33 ¹ / ₉	0,32	0,335	0,335	0,46 ¹ / ₃
Słoma	0,26 ² / ₅	0,25	0,31 ¹ / ₂	0,23	0,27	0,20	0,19 ¹ / ₂	0,21 ¹ / ₂	0,22 ¹ / ₉	0,22 ¹ / ₂	0,239	0,239	0,33

